

ZADUSZKOWE WSPOMINKI

Wspomnienie

PAULOS RAPTIS

Tenor

Niespełna rok temu, **21 listopada 2021 roku** odszedł wspaniały, niepowtarzalny Paulos Raptis. Wybitny tenor o greckim pochodzeniu. Postać barwna, żywiołowa, pełna pasji, miłości do ludzi, muzyki i śpiewu.

Był człowiekiem wyjątkowo uzdolnionym, o bogatym życiorysie artystycznym. Urodził się 28 lutego 1933 roku w greckiej Macedonii. Jako dziecko- emigrant wojenny znalazł schronienie w Polsce, która stała się jego drugą ojczyzną. Tutaj się uczył, debiutował i rozwinął swój wyjątkowy talent. Naukę muzyki rozpoczął w Szczecinie; najpierw w klasie skrzypiec, potem pod czułym okiem wybitnego śpiewaka Michała Prawdza. Studia wokalne ukończył z wyróżnieniem w PWSM w Poznaniu w klasie tenora Kazimierza Czarneckiego. Debiutował w Teatrze Wielkim w Łodzi, z którym związany był do 1974 roku. Od 1981 roku rozpoczął stałą współpracę z Operą Narodową w Warszawie, a od 1989 także z Operą Ateńską. Równolegle rozwijał działalność dydaktyczną. Oklaskiwała go publiczność na niemal wszystkich wielkich scenach w kraju i zagranicą. Występował na 5 kontynentach, a jego nieskazitelny i pełen blasku głos zyskał uznanie jurorów wielu polskich i międzynarodowych konkursów wokalnych (m.in Grand Prix w Paryżu 1972). W swoim repertuarze posiadał ponad 20 głównych partii tenorowych, ze szczególnym sukcesem odnajdując się w takich operach jak: Poławiacze Perła Bizeta, Łucja z Lammermoor i Napój Miłosny Dionizietiego, Faust Gounoda, Rycerskość Wieśniacza Mascagniego, Opowieści Hoffmanna Offenbacha, Cyganeria Pucciniego, Cyrulik Sewilski i Włoszka w Algierze Rossiniego, Rigoletto Verdiego, Pajace Leoncavalla. Z prawdziwą dumą wczuwał się w role Stefana i Jontka z Oper Moniuszki. Podziwiano jego kunszt w utworach oratoryjno-kantatowych: IX Symfonia i Missa Solemnis Beethovena, Stabat Mater Dvoraka, VII Symfonia Mahlera, Msza koronacyjna i Requiem Mozarta, Te Deum Pendereckiego, którego prawykonanie pod dyktando kompozytora i z udziałem Stefani Woytowicz, Ewy Podleś, Bernarda Ładysza oraz Paulosa Raptisa miało miejsce w 1980 roku.

W roku 2000 oraz 2002 otrzymał Złotą płytę za „Pieśni Neapolitańskie” oraz „Duety Operowe” wydane przez Polskie Nagrania.

Ostatni Jubileusz świętował na w Teatrze Wielkim Operze Narodowej w Warszawie w dniu 10 czerwca 2011 roku. Uroczystości towarzyszyła prezentacja albumu „ Paulos Raptis w Roli Głównej”.

W czasie ponad 50-letniej kariery artystycznej otrzymał wiele prestiżowych nagród i wyróżnień, został również odznaczony Srebrnym Medalem „ Zasłużony Kulturze Gloria Artis”.

1 listopada 2022 roku to pierwsze Święto Zmarłych bez cudownego, wrażliwego, empatycznego Paulosa, który potrafił cieszyć się wszystkim co dobre i smucić każdą niesprawiedliwością. Uwielbiany przez tysiące ludzi, ukochany przez rodzinę: żonę, syna, synową, wnuczkę Victorię, wnuki Paula i Roberta na zawsze pozostanie w naszych sercach i pamięci.

ŚP. Paulos Raptis spoczął na Cmentarzu Powązkowskim Starym (kwatery 4-2-27).